

Ühhe peigmehhe nutto - laul
ominä prudi tägganemisse
pårrast.

Kus on nüüd sinno armo meel?
Oh, olleks sedda aega veel,
Kui teine teist siin näggime,
Ja kät ja süddant andsume!

Nüüd on se rõõm mul laddunud,
Ning minno südda kurvastud!
Ma surma pole minnemas,
Ei surm mo juure tullemas!

Ilfs teine on nüüd õnne sees,
Saab ollema mo prudi mees!
Eest Jummalaga, keik ma - ilm,
Ei - ná sind ennam minno silm!

Mo süddames on meletus
Sa minno ello õnnetus!
Eks olle sinnul halle meel
Eest, et ma armastan sind veel?

Kus tunned veel se ouna - pu,
Mis al mul ütles sinno su:
"Ma tahhan armastada sind,
"Ni kaua, kui on agga mind —?"

So südda nüüd on inudetud,
So wann-ne sanna murdetud!
Sa olled sedda patto teind,
Et olled teise pole läind.

Gepårrast Jummalaga sul!
Mis jääb nüüd armo palgaks mul?